

nesreči in travmatiziranosti. Za povrh, pasivna vloga učencev slednjim menda preprečuje sleherno ustvarjalnost, kritičnost in avtonomnost. Med študijskimi gradivi sedaj že upokojenega profesorja M. Adamiča, nekdanjega nosilca predmeta *Didaktika* na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, je denimo moč naleteti na naslednjo tabelo, namenjeno predočitvi didaktičnih dosežkov sodobnega načina poučevanja:²⁹

TRADICIONALNOST	SODOBNOST
enosmerna komunikacija (razlaga, poslušanje)	dvosmerna komunikacija (aktivno delo, dvosmerna komunikacija)
monološki princip (aktivnost učitelja)	dialoški princip (aktivnost učitelja in učenca)
pasivno sprejemanje sporočil (učenec je receipient)	aktivno sprejemanje sporočil (učenec je respondent)
spretnost poslušanja in ponavljanja	spretnost učenja (uporaba virov, samostojno delo, kooperativnost)
poudarek v delovanju je na učitelju	poudarek v delovanju je na učencu
delo je usmerjeno v osvajanje vsebine	delo je usmerjeno v način dela z učenci
končno je pomemben rezultat pouka	končno je poleg rezultata pomemben tudi proces učenja
tradicionalnost lahko opišemo z behaviorističnim stališčem do učenja	sodobnost lažje opišemo z konstruktivističnim stališčem do učenja

Iz doslej naznanjenega je že razberljivo, da je implicitni predmet problematizacije sodobnega pedagoškega diskurza predvsem znanje samo, tj. *splošnoizobraževalno* znanje. Tako kakor očitki na račun zastarelosti predmetnikov v resnici ne merijo na konkretne predmetnike, temveč na njihovo splošnoizobraževalno vsebino, tudi očitki na račun zastarelih poučevanjških praks ne merijo specifično na konkretno didaktiko, ampak na sam didaktični dispozitiv šole, kakor se je zgodovinsko oblikoval v Evropi. Zato so vsi konkretni očitki predmetnim vsebinam in didaktiki v resnici abstraktni in temeljijo na zatiranju negativnih simbolov tradicije, pedagogi pa se tako bodejo predvsem z lastnimi mlini na veter.

nih načrtov po konceptu učnovsebinskega načrtovanja. /.../ Izhodišče razbremenjevanja učencev je zaposlovanje učencev glede na njihove sposobnosti in interesne aktivnosti. Učitelj bi moral prirediti vse postopke pouka za spodbujanje učenčeve aktivnosti.« (Novak, 2009: 62–63; poudarki dodani)

²⁹ Dostopno na spletni strani: http://www.student-info.net/sis-mapa/skupina_doc/ff/knjiznica_datoteke/473457_didaktika_2004_05___doc_dr_milan_adamic___az.doc (12. 9. 2012). Pod predstavljeno tabelo je sicer dodana še naslednja poved: »Po mnenju strokovnjakov pa je na tem področju potrebno še marsikaj postoriti, da bi presli v sodobni način poučevanja.« (Ibid.)